आदिस्तवः । (ते धन्ना० स्तोत्र)

सं. आ.प्रद्युम्नसूरि

वीस गाथानुं प्राकृत भाषामां बद्ध आ स्तोत्र भाववाही छे. आ स्तोत्रनी पहेली गाथा संघमां खूब प्रचलित छे. आखुं स्तोत्र प्रायः आर्या छन्दमां छे. छेल्ली गाथानो छंद जुदो छे. कयो छे ! भायाणी साहेब होत तो तुर्त पूछीने जाणी शकात. तेमना पछी कोने पूछवुं ? ए छेल्ली गाथानो पूर्वार्ध क्यां पूरो थाय छे ? अने उत्तरार्ध क्यां शरु थाय छे ते जाणी शकायुं नथी. प्रत्येक गाथाना चोथा चरण रूपे ते धन्ना जेहिं दिठ्ठो सि ए पद १७ गाथामां आवे छे. मात्र त्रण गाथामां ए क्रम जळवायो नथी. वळी बधेज ए पद सार्थक जणाय छे.

श्री आदिनाथ भगवाननां जीवनना महत्त्वना ते ते प्रसंगोनी चित्रावलि ज अहीं आपी छे, अने ए प्रसंगनी वात लखीने जेणे ए जोयुं ते धन्य छे, आवुं वर्णन छे.

सातमी गाथा अने तेनो भाव खूब हृदयंगम छे. भगवान ऋषभदेव ज्यारे वनमां विहार करता हता त्यारे तेमना सुवर्ण वर्णना शरीरनी कनकमय कान्ति वडे वनराजिने रंगी देता हता. अने ए वनमां विचरतां मृगकुलोने धन्य छे, जेओए तेमने ए रीते विहरता जोया हता. रचना प्रासादिक अने प्रांजल छे. प्रवाह शरु थया पछी वाचक छेक सुधी काव्य रसनो अनुभव करे छे. रसने माणे छे.

आ स्तोत्र पगथीआना उपाश्रयना भंडारनी पोथीमां छे. मात्र बे पानानी पोथीमां कुल आवी नानी मोटी छ रचना छे. आ स्तोत्रना अंतमां आदिस्तवः एम लख्युं छे. एटले ए लखीने नवुं ओळखनुं नाम कौंसमां मूक्युं छे.

–x–

बालत्तणंमि सामिय सुमेरुसिहरंमि कणयकलसेहिं ।
तिअसासुरेहिं न्हविओ ते धन्ना जेहिं दिट्ठो सि ॥१॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

तिअसिदकयविवाहो देवी सुमंगला सुनंदाए ।
नवकंकणो सि सामिअ ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥२॥

रायाभिसेयकाले विणीयनगरीइ तिअसलोगंमि ।
न्हविओ मिहुणनरेहिं ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥३॥

दाणं दाऊण पुणो, रज्जं चइऊण जगगुरू पढमो ।
निक्खमणमहिमकाले ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥४॥

सिबिअविमाणारूढो जइआ तं नाह दिक्खसमयंमि ।
पत्तो सिद्धत्थवणं ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥५॥

काऊण य चउमुट्ठिं लोयं भयवं पि सक्कवयणेणं ।
वाससहस्सं विहरइ ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥६॥

रंजंतो वणराई कंचणवन्नेण नाह देहेण ।
धन्नाइं मयकुलाइं ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥७॥

नमिविनमी रायाणो, तह पयपउमंमि नाहमल्लीणा ।
पत्ता वंछियरिद्धि ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥८॥

गयपुर सेयंसराइणो पढमदिन्नपारणए ।
इक्खुरसं विहरंतो ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥९॥

अध्धतेरसकोडीओ मुक्का सुरवरेहिं तुम्हे(ट्ठे)हिं ।
उक्कोसा वसुहारा ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१०॥

छठ्ठुमदसमदुवालसेहिं मासद्धमासखमणेहिं ।
उग्गं तवं तवंतो ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥११॥

लंबंतबाहुज्जु(जु)यलो निच्चलकाओ पसन्नचित्तमणो ।
धम्मज्झाणंमि ठिओ ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१२॥

तह पुरिमतालनयरे नग्गोहदुमस्स संठिओ हिठ्ठा ।
केवलमहिमा गहिओ ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१३॥

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org

पउमेसु ठविअचलणो बोहंतो भविअकमलसंडाइं ।
सामिअ तच्चिअ धन्ना ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१४॥

तिअसासुरमज्झगओ कंचणपीढंमि संठिओ नाह ! ।
धम्मं वागरमाणो ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१५॥

ते धन्ना कयपुन्ना जेहिं जिणो वंदिओ तया काले ।
केवल(ल?)नाणसमये वंदिज्जइ तिअसलोगेहिं ॥१६॥

धन्नेहिं तुमं दीससि नविअ अहन्नेहिं अकयपुन्नेहिं ।
तुह दंसणरहियाणं निरत्थयं माणुसं जम्म ॥१७॥

मिच्छत्ततिमिरवामोहिअंमि जयनाह तिहुअणे सयले ।
उम्मीलीऊण नयणे ते धन्ना जेहिं दिट्ठो सि ॥१८॥

अट्ठावयंमि सेले चउदसभत्तेण मुक्खमणुपत्तो ।
दसहि सहस्सेहि समं ते धन्ना जेहिं दिट्ठोसि ॥१९॥

इअचवण-जम्म-निक्खमण-नाण-निव्वाणकालसमयंमि ।
दढ-मूढ-अयाणेण भत्तिए
तं कुणसु नाभिनंदण, पुणो वि जिणसासणे बोहीं (हिं) ॥२०॥

(नोंध : २० मी गाथा पण आर्या छन्दमां ज जणाई छे. मात्र तेमां बे अडधियानी वच्चे 'दढ मूढ अयाणेण भत्ति(त्ती)ए' एटलुं चरण अतिरिक्त छे; अने तेनो सन्दर्भ विचारतां एवुं अनुमान थाय छे के एक आखी गाथा हजी आमां होवी जोईए. २०मी गाथाना पूर्वार्ध पछीनो उत्तरार्ध 'दढ मूढ'थी शरु थतो होय, अने त्यार पछीनी गाथानो पूर्वार्ध (जे अहीं नथी) मळी आवे तो तेनी साथे 'तं कुणसु' थी आरंभातो उत्तरार्ध जोडवो जोईए, एवुं अनुमान थाय छे. आ रचनानी बीजी हस्तप्रतो शोधवी अने तेनी साथे वाचना मेळववापूर्वक सम्पादन थवुं जरूरी लागे छे. **शी.**)

C/o **जितेन्द्र कापडिया**
अजन्टा प्रिन्टरी
१२बी लाभ कोम्प्लेक्स, नवजीवन, अमदावाद-३८००१४

Jain Education International For Private & Personal Use Only www.jainelibrary.org